

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10. II. пов.

Конто почт. шал. 143.322.

Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.Гол. Редактор приймає
від 1-2 год. передпол.
Рукописи не зберігаються.ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 4-20 ал.
ЗА ГРАНИЦЮ:В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 2-50 ал., Німеччині 7-50
ал., Швейцарії 3 шв. фр.,
Чехословаччині 30 ч. к., Ру-
мунії 150 лей, Болгарії 7-50
ал., Австрії 7-50 ал. Замов-
ляючи 1 год.В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.

ЦІНА

ОДНОГО ПРИМІРНИКА

17 сот.

Державна і недержавна влада.

Слідуючи за напрямними діяльності найрізноманітніших „організацій народових“ і знаючи, що вплив тих менше й більше явних об'єднань „кресових“ помічників, бюрократів і кольтоністів є рішучий в пригнобленні політичних метод на сході, мусимо запитати себе, чи є на те все рада, чи з силі ми протиставитися руйнуючим затім ворожих чинників?

„Кресами“ управляє не Варшава, все одно офіційна, урядова чи громадянська, біла, чорна чи колірова, не державний центр, а „кресова“ бюрократія, підчинена ідеологічним напрямкам, впливам і наказам „організацій народових“. Не „кресова“ бюрократія є експонентом державного центра, а навпаки Варшава під оглядом національної політики переводить думки і бажання „кресових“ лицарів. Це не парадокс, не жарт, не теплецьке підмалювання, а дійсна правда. Тези „народової“ політики Габсбургів, Гломбінських і Заморських легли в основу діяльності „організацій народових“ і їх мужів довіря в урядових і неурядових установках. Знаємо, що адміністративний поділ „кресів“, який роздер одноцілий організм Галичини й північних українських земель під Польщу є ділом Гломбінського і Заморського (про що писав пос. Заморскі в „Слові Польскім“); знаємо, що відомий закон про викривлені принципи самоврядування для трьох східно-галицьких воєвідств з 26. вересня 1922, закон є суті річ теоретично-музейного значіння, ухвалено згідно з провідними думками друкованого у нас в своїй часі меморіалу „організацій народових“ з 6. березня 1922; знаємо, що закон для „кресів“ випрацювала чwórка, зложена головним чином з делегатів тих же „організацій“ під проводом проф. Ст. Габсбургського; знаємо, що польщення шкіль ще перед ухваленням янкових законів переводили „організації народові“ під проводом М. Прушинського; знаємо, що таким чином, як це доказують між іншим друковані у нас об'їзники Прушинського до повітових шкільних інспекторів, спольщено незаконним способом понад 400 українських шкіль; знаємо, що польов'язціну життя на всіх ділянках „кресового“ життя переводиться даліше від оморфом і „моральною“ екзекуцією тих же „організацій“.

Треба признати, що в цю ролю „організацій народових“ не криються ні їх духові батьки, ні їх керівники і провідники.

Проф. Ст. Габсбургський, ідеологічний лашукач пануючого „народового“ табору в одній зі своїх статей („Проблема кресів“) писав виразно, що для „кресів“ (себ-то для „кресових“ лицарів) є шкідливо дивитися на Варшаву.

Шкідливим було би для цілої Польщі надмірно задивлятися у Варшаву (zakończenie byłoby nadmierne zapatrzenie się całej Polski w Warszawę). Польща не уміє

жити в своїй уряді, її життя не спочиває на діланні лише державних властей, але є синтезом стремлень, праць і змагань цілого народу... Львів, таксамо як Познань і Вільна, не може жити лише відгомоном столиці держави. Польське громадянство у воєвідстві львівським, тернопільським і станиславівським має до сповнення свої власні завдання і мусить мати власний на них погляд, такий ясний і зацікавлений, щоби стався поглядом центральної властей Річпосполитої, а також мусить мати свою власну політичну працю, ведену витривало, послідовно, без огляду на вагання політичного курсу у Варшаві.

В творенні основ „кресової“ політики проф. Габсбургський посуває аж до нехтування, а що найменше легковажності власної держави і її сили. А це нехтування умістовлюється в оклику: „Таж ми вміли вести національну політику на прогалині поперх сто літ не лише без допомоги держави, але навіть проти держав, що управляли нашими землями“.

В іншій своїй статті проф. Габсбургський даліше розновує ті самі провідні думки. Обстоюючи одиницільність Польщі, але не її централізм (себ-то не бюрократичний етатизм! — Ред.), він твердить:

„Не може бути без найменшої шкоди для розвитку сили Польщі, а перш усього для усталення національної („народової“) Річпосполитої — сцентралізоване життя, думка, праця, патріотична ініціатива польського національного загалу. З державної території Річпосполитої не робить польської національної території Варшава виключно своїм змаганням. Бо не лише природним відруком, її увага буде звернена постійно далеко сильніше на те, що діється в своїй і міністерствах, як на справи Виленщини

чи воєвідства львівське, тернопільське, станиславівське, — але — що важливіше — наші окраїни в останньому півторі столітті такі різні переходили історичні події (koleje historyczne), такий відмінний є їх культурний стан, правний погляд населення, суспільний устрій і характер їх польських мешканців, що національна праця, змагання до тріакого об'єднання їх в рештою польської національної території мусить відбуватися в кожній з тих провінцій іншими, лише собі прикметними шляхами“.

Отсі ідеологічні напрями польської „кресової“ політики легли в основу й розбудову „організацій народових“.

Як же що з першого погляду недержавну установу означає, як її завдання дефініює „Слово польське“ в статті „Суть і завдання Організації Народових“?

„Організації народові“ — пише д-р Орліньскі в „Слові польскім“ — є це товариство, покликані до об'єднання людей і засобів з метою скількоственого й якостевого помноження всіляких проявів польського культурного життя на окраїнних землях. Отже Організація Народова є установою наскрізь окраїнною („кресовою“), якої завдання й існування є уможливлення (uwatkwienie) інтересами держави і народу на пограничній землі серед переважаючого непольського населення. Там, де земля тратить окраїнний характер, там вже нема місця для такого об'єднання (zrzeczenia). Тим самим пояснюється війнятковий характер, програма і моральне уповаження того товариства“.

Х'ба цього досить, щоби зрозуміти мету, завдання і обсяг діяльності

у критичний момент, коли Франція шукає за посередником між надто крайніми партіями, течіями та одиницями. Бріан — колишній соціаліст, згодом радикал, що перейшов своєюшлю в напрямку на право. Цікаво, що в останній великій дебаті про представництво Франції при Ватикані, він був найпалкішим оборонцем удержання цього становища, з чисто політичних, ділових мотивів. Діловим було його кабінет, в якому можуть зустрітись політики нині партійно неприєднані. Однак його політичні завдання не зміняться. Самая фіналізація стоїть на першій плані. Нероздільно з цим пов'язане порозуміння з Німеччиною, яка може по виборах на президента виявити менше демократичне обличчя, ніж досі.

У самій Франції наступ правих партій на лівіший кабінет не в силі покищо захитати лівим блоком. Лівий блок буде найбільшою силою в парламентській констеляції. Як настрої панують у нинішній Франції, найкращим доказом цього може послужити свіжий процес комуніста Садуля, перед військовим судом в Орліані. Ми писали у свій час про арешт Садуля якого по поверненні з С. Р. С. Р. до Франції, обвінчували в дезертирстві і державній зраді на користь большевицької влади. Садуль виїхав в 1918 р. до Росії як член військової французької місії ген. Нісселя. Коли перша частина цієї місії відїхала, він задержався, щоби буцім-то взяти з другою і вже більш не вернувся до Франції. Приїхав шойно по проголошенні загальної амністії одночасно з дипломатичним представником С. Р. С. Р. до Парижа. Оборонець Садуля змалював його рішення залишитися на території С. Р. С. Р. і його тамошню діяльність як правильну орієнтацію в політичних справах, яких не розуміли тоді нині французькі дипломати. Потім виправдали цей погляд; закон про амністію був наслідком еволюції погляду щодо взаємин Франції з С. Р. С. Р. Приїхав до влади радикального уряду, що ананав С. Р. С. Р., був також доказом, що Садуль не помилявся. Ш аргументи адвоката переконали судді і Садуль звільнено від обвинування.

Продовження французької кризи.

Упадок кабінету Ерріо. — Його наслідник — Бріан. — Процес Садуля.

Французький кабінет у димісі. Можливо, що в хвилині, коли пишемо ці рядки, вже складений новий Бріаном. Криза у Франції продовжується. Не треба широко розяснювати далекосяжного впливу тако процесу на всю атмосферу політичного життя в Європі. Головна причина упадку Ерріо не та пружина, яка накручує весь механізм державних положиних організмів: — економічна. Головне непорозуміння між Францією і Німеччиною, з моменту підписання версайського договору — довги, несплачені, силоміць накинени і надмірні.

Ні допомогло братання з Мекдонельдом, ідеологом західно-європейського братаєрського союзу. Не

помогли численні спроби французького уряду до порозуміння з представниками німецького. Сплати німецьких довгів, згідно з прийнятим Німеччиною економічним планом Доза, не врятували французького скарбу. „Humanité“, орган лівих соціалістів, каже, що Ерріо впаав тому, що не мав досить енергії продовжувати до кінця політику своїх попередників. Його повалила могутність гроша, перед якою він що хвилини відступав назад.

Наслідник Ерріо — Бріан не є новиком як прем'єр-міністр. На цьому становищі він був уже кілька разів. Це один з найбільше док свідних французьких дипломатів, що вміє завсіди в час війни з відповідального становища, щоби вер-

Преса.

Західні і східні границі — Дашинський, „Літні папи“ і польська поліція — Габсбургський університет і погані — Вродченя підлість, чи складова частина характеру?

Невтомний Ст. Строньскі, який живописує анкетуючи чужими думками й протривається реферуванням в передовицях „Варшавянки“ чужих статей, в ч. 103 з 12. ч. м. в статті „Гроа з огнем“ реферує — думки д-р. М. Лозинського про реалізацію польських границь у зв'язку з гарантійним пактом. Стаття д-ра М. Лозинського появилася в „Ulaulische Rundschau“ під написом „Zur Frage einer Revision der Grenzen Polens“.

Редактор „Варшавянки“ Строньскі обурюється, що д-р Лозинський поруч виданим реалізацію західних границь ставить крапку над і та пригадує також не менше актуальну справу східних границь Польщі.

Якщо вірити рад. Строньскому, т-р Лозинський пише — ні більше, тільки ось як:

«Що більше, справді польської східної границі, а міжнародного становища є не важливо. Бо на західній границі Польщі хочуть втрутити дуже важко, але бачу-шобу лише поправки границь. Зате на сході Польщі панадуться під польський пакуванням воєніз чужі простори, від чого залежить або втрата залежності, чи Польща буде великодержавою, чи малою державкою».

Д-р Лозинський звертає увагу, що проти опанування Польщею українських і білоруських земель протестувало населення тих земель, протестувало радянський уряд і в Ризі і після рішення Ради Амбасадорів з останніми часі протестував Радянський підчас англійсько-радянських переговорів в Лондоні.

«Скорочення під-й світ чужих Німеччини є справді зміни західної границі Польщі, а зате погугу такий самий крик України, мстий на полі з'явлено Польської населення і на могутність Союзу Радянських Республік, що ажире до ревізії східних границь Польщі».

Пос. Строньскі дуже радіє, що армія Лозинського на таких тресках.

«І тут є власне — каже Строньскі — великий пожиток виступу п. Лозинського — дещо передчасного. Те висловлення справді східної границі Польщі входить на північ-ше кордон певно в замисли німеческої гон-Колоні справді границі Польщі буде постав-лена під знак запертя, то не кажемо буде закінчити заперцю на східних границях Польщі, а не дасть Німеччині нагоду до безоговорного — порадкування відносин на північ західній границі».

Правда, не границями, але все таки «кресами» займається в свя-точному «Дашиньку-у людю-ому» аде-тронізований ватажок непевісців І. Дашиньскі. Зі святочною розну-аденістю гарноє п. Дашиньскі по «диким полях» козацьких, а тепер по «кресах».

«Незалежна Польща повстала, її по-бізна зброю накреслила східні державні границі, але «крес» лишинили, а радше відкинули. І зброю узяв людина ХХ ст. має пожитку біку ХХІ століття. Відкинула зброюна боротьба, горять панські фільварки і селянські загорода, гукає «кресове» лизар-ство, вештаються підпалі (hofzuki), збиті з збройні ватажки».

Гарно виглядає в устах «соція-ліста» перехвалка про побудну зброю, та менше з тим. Шож су-проти того всього робить поліція?

«Ось в Миківку підчас святочної радян-ської наради серед інших радянських від-ділів махерує підій умуудрова-ний відділ польської дер-жавної поліції. А на численних ставках радянської пограничної сторожі сто-ять білі польські поліцаї».

«На окраїнах наших роїться від таких дикунів. Насидили, хабарник, зрадник, верескунуться через кордон. А не поможімо кожній державній адміністрації приве-сти пошкани думки на тему вишньої «облаки» окраї. Боротися перед ос-таточною реформою, себ-то перед постіль-ним урештєнням національних відно-син шляхом територіальної автономії тільки продовжити добу справді пекельної муки роботоного й сиротинного населення на «кресах». Тут треба заловити руки в смілий політичний думки».

Не знаємо, до кого адресує свою апострофу непевісцький ватажок. Без сумніву, тут треба думки і ро-зуму, та ні одного, ні другого не має між ними і П. П. С., яка так виправляє герці і створює «дикі поля» в національному питанні.

Не менші герці виправляє теж жи-дівська сіоністична молодь з нагоди насування гебрійського університету в Єрусалимі. В одностійші «На олівійній Горі», виданий заходами «Об'єднаного Комітету жидівської студентської молоді Східної Ма-лопольши» якийсь Юзеф Тай-гельбаум помітив загони стате-лю «Alma Mater Hebraica». В тієї ста-тійці провадить він думку невір-ності й вічності жидівського наро-ду. Дуже гарна думка, тим більше, що видвинута з нагоди свята куль-тури, думка, яка вже здійснилася в агенді про «вічного Жида», як би не те, що шчо святочною нагодою вождівствує п. Тайгельбаум для

того, шоби в жидівською відвагою обидати болотом український на-род і його історію та тим чином в своїм рабстві посередню прислужити-ся теперішнім можновладцям.

«Не побороли нест-теоретич. Тайгельбаум — заковані в сталь лезі гордої Ро-ми, не знищили мартирологія мовних століть сервалоніз, ни слівачи в пото-ках власної крові, пролітої д'ю жими ва-тагами Хмельницького, не розто-рошили нас кріваві погроми У-країни доби Великої Віяни. Не поборола ворожа матерія нас, а жик гор-ить свята Поломича Діха».

Безсоромна відвага пелюхих Тай-гельбаумів аже переохотить межі студентсько-жидівської лископар-ности. Бачимо, що Жици, як старі, так і молоді, починають все біль-ше «забуватися». Вони ніде не до-бачують погромів, тільки на Укра-їні. Революційна армія українсько-го народу геніального гетьмана — є нічим іншим, тільки «дикими ва-тагами», що проливали — очевид-но — незвичну жидівську кров.

Пора Жидам застановитися не лише над фактом погромів і про-ливання їхньої крові, але головно над причинами тих погнів. По-ра їм застановитися і над тим, що не одна Україна була ареною тих погромів, що Жидів гоомлено всю-ди: в старім Римі, в Іспанії, в Ні-меччині, в Росії, в Польщі і на Укованії. А на Україні гоомлено їх як лихварів, експлуататорів, чужих прислужників і факторів за споне-вірювання найсвятійших почувань українського народу.

Шкаво, що п. Тайгельбаум не забув пролітої жидівської крові «дикими ватагами Хмельницьких» зперед триста літ.

де, за 80 літ. 59) Христин 101 дек. за 135 літ. 60) Черепів 147 дек. за 258 літ. 61) Чукотка 42 дек. за 64 літ. 62) Явинець-Кавказ 161 дек. за 205 літ. 63) Станіславів 224 дек. за 399 літ. 64) Гу-тинська ад. Майдан 39 дек. за 41 літ. 65) Сіверь 83 дек. за 106 літ.

Разом внесло 65 громад 4575 де-кларацій на 6665 дітей.

Не внесли декларацій як поль-ські оселі слідуючі громади: Волч-ків, Кінчаки старі, Озопе, Соки-ла Красне, Са. Станіслав і Го-ростків.

Повіт Любачів.

1) Башня Долішня 64 дек. за 93 літ. 2) Башня Горішня 45 дек. за 69 літ. 3) Бігали 55 дек. за 83 літ. 4) Бозонь Гор-73 дек. за 127 літ. 5) Брусно місто 38 дек. за 58 літ. 6) Брусно старе 46 дек. за 68 літ. 7) Хотиліуб 48 дек. за 67 літ. 8) Хитів ад. Брусно старе 57 дек. за 82 літ. 9) Дівиш польні 75 дек. за 98 літ. 10) Ді-ків старий 68 дек. за 90 літ. 11) Дішків 63 дек. за 81 літ. 12) Шпанів 54 дек. за 50 літ. 13) Шанів 45 дек. за 56 літ. 14) Черайки 49 дек. за 79 літ. 15) Феторе 53 дек. за 75 літ. 16) Гамарня 32 дек. за 45 літ. 17) Гірче 66 дек. за 118 літ. 18) Горінь 43 дек. за 56 літ. 19) Гута ста-ра 39 дек. за 59 літ. 20) Корозина голо-дичка 71 дек. за 115 літ. 21) Корозина дісова 51 дек. за 89 літ. 22) Корозина сива 55 дек. за 79 літ. 23) Козаки 31 дек. за 41 літ. 24) Козітка 20 дек. за 31 літ. 25) Копає 13 дек. за 18 літ. 26) Любач-невський 77 дек. за 111 літ. 27) Лю-бачівський старий 105 дек. за 169 літ. 28) Луківськ з Тарнавськими 67 дек. за 99 літ. 29) Лисі ями 13 дек. за 16 літ. 30) Липовий 57 дек. за 79 літ. 31) Липчан-коло Липів 13 дек. за 25 літ. 32) Милів 34 дек. за 40 літ. 33) Молодія 32 дек. за 43 літ. 34) Мошанин 42 дек. за 57 літ. 35) Носе село 90 дек. за 113 літ. 36) Ні-метів 43 дек. за 63 літ. 37) Овешні місто 49 дек. за 69 літ. 38) Олешні старі 56 дек. за 79 літ. 39) Опака 30 дек. за 44 літ. 40) Остриж 36 дек. за 55 літ. 41) Палів 46 дек. за 63 літ. 42) Поромішча 36 дек. за 47 літ. 43) Путів 27 дек. за 43 літ. 44) Сивийка 57 дек. за 80 літ. 45) Старе село 69 дек. за 91 літ. 46) Липина 52 дек. за 67 літ. 47) Шутків 83 дек. за 118 літ. 48) Тимів 36 дек. за 65 літ. 49) Уланів 154 дек. за 229 літ. 50) Вілків Горіньська 26 дек. за 40 літ. 51) Вілків жапалівська 45 дек. за 67 літ. 52) Забіва 25 дек. за 40 літ. 53) Залужє 58 дек. за 75 літ. 54) Жопалів 81 дек. за 139 літ. 55) Суха Воля 50 дек. за 68 літ. 56) Лича 71 дек. за 101 літ. 57) Жуків з Кособудами 67 дек. за 118 літ. 58) Любачів 122 дек. за 210 літ.

На 65 громад внесло 58 громад 3800 декларацій на 4555 дітей.

Повіт Ланцут.

1) Дубно 123 дек. за 184 літ. 2) Жуків 34 дек. за 50 літ. 3) Крилівка 46 дек. за 62 літ. 4) Ожана 46 дек. за 52 літ. 5) Старе місто 38 дек. за 60 літ.

Разом в тих 5 наших окраї-них громад внесено 287 дек. за 498 літ. в Лежайську не поношено декларацій, бо ця місцевість не має вимаганого закону 25 проц. українського населення.

Поділ громадян на „польсь-них“ і „нелюблящих“.

Новий наступ на українське приватне шкільництво.

Кружок УПТ-ва в Станіславові одержав від шкільного інспектора писмо слідуючого змісту:

«Rada Szkolna Powiatowa w Stani-
slawowie. Stanislawów dnia 1. IV.
1925. Do Szanownego Wydziału Kru-
zka ukraińskiego Towarzystwa Ped-
agogicznego w Stanisławowie. —
W wykonaniu reskryptu Kuratorium
O. S. L. z dnia 24. marca 1925.
L. 1591. N. Rada szkolna powiatowa
zawiadamia, że Kuratorium O. S. L.
nie może zgodzić się na istnienie pri-
watnej szkoły powszechnej im. Pra-
szkiewiczza tak długo, dopóki w skład
grona nauczycielskiego nie wejdą oso-
by, których lojalność względem Pań-
stwa Polskiego zostanie stwierdzo-
na przez kompetentne władze ad-
ministracyjne (art. 117. konstytucji).
Obecnie opinia kompetentnej władzy
politycznej o lojalności w stosunku
do Państwa Polskiego wszystkich
członków grona nauczycielskiego wy-
padła ujemnie z wyjątkiem nauczycie-
li Stefania Joanny Sadowskiej, Ana-
stazji Łastowieckiej i nauczyciela Pie-
lich. Zawiadamiając o tem, Rada
Szkolna Powiatowa wzywa Szanowny
Wydział do przedłożenia w ciągu
trzech miesięcy licząc od daty dore-
czenia niniejszego pisma wykazu po-
wch członków grona nauczycielskie-
go. Zależąco dokumenta zwraca się
celem doreczenia interesowanym. —
Za inspektora szkolnego: Kuchcik
w. t.

На загальне число 8 сил учитель-ського збору народної школи ім. Шашкевича позначено 3 „нелюбля-щими“ а саме: п.п. Бирювич, дво-х Макогонів, Самоверську та Фелан-кову. Годиється замітити, що ані з адміністраційною владою ані з карним судом не мали „нелюблящих“ нія-кого конфлікту і що про-ти них не велися ніякі до-ходження. Ані адміністра-ційна ані шкільна влада не подала інтересованим своїх замітів проти них і вони не мають можливості боло-нитися і опрокнути їх.

І Цикаго є теж інтерпрета-ція арт. 117. польської конституції. Цей артикул вимагає вправді від учителів приватних шкіл лубля-ности супроти держави, однак лю-дяним є дожити, хто не входить в конфлікт з арт. 90. конституції.

Цей артикул звучить:

«Кожний горожанин має обов'язок шанувати і перестерігати конститу-цію держави і інші обов'язуючі закони і розпорядки державної і самоуправної влади». Учителям не доказано порушення арт. 90 кон-ституції і вони є лублящими горо-жанами. Навпаки: „нелюблящими“ є інспектор, коли порушує консте-туцію.

Про цей новий спільний винахід шкільної влади, староста в полі-ції — подано до відома після і справа опиниться на соймовому форумі.

Кар'єра одного авантюриста.

(До історії мориотунівщини). III.)

Зміна фронту Мориотуні зайшла враз-ливім загострення відносин між У. Н. Р. і Де ішим, коли камінедкий уряд ого-лосив війну білому генералові. В самому краю доброземчій війська Нісена Украї-ни, але на міжнародному ґрунті ста-новище білих стало гірше і сварка Деіне-на з Петлюрою не була на руку Антан-ті яка бажала сконцентрувати в своїй дис-танції всі антибольшевицькі сили. Білозар-дівщина дилематом у Парижі показу-ли на „створення армії“ від україн-ської фобської політики Деінеки на франку-ській і англійській публічній орієнції. Треба було коось підійти до української справи, а в інтелектуальному країні російської диле-мати було лише те, що Україна мала на Нісена і т. н. і ось тут на їх шасті доля пішла ім. Мориотуні. Шісно, як би його не було, треба було його вигадати. Він був вносиних і „самостійних“ і факт оголошення його поза законом сів-чани, на думку Росії, що Мориотуні був наближк розю у „самостійних“. До того Мориотуні знав „асі тайни“ і асе обіцявав опублікувати „сензацийні матеріали“, по-так ніколи й не побачив сівти по „ви-східній причині, що їх не було. Одним сло-вом, Мориотуні мав стати московським „Якелен“, що мав би голосити скрізь про „федералізм“. Хоча й його „федер-алізм“ була несприятна для асі тих воро-потенцій, а прота Москва потім ішла, по-се те відбувалося в Європі, де україн-ську справу як-небудь аже знала, а тут та-добре ніколимо, що шоби то і „Україне“ але „made in white Russia“ (з фабрики в білій Росії). Конкретно це асе відбуло-ся в славоносній „Українській Національній Комітет“, в якому не було нічого украї-ського, нічого національного, нічого кон-стетуського. М. Лозинський у своїй „Ді-ахні в рр. 1918—1920“ пише, що „для-хочення комітету зродились і несподі-вано підготувати стадо як мисля перогорі-Панелька з російськими протибольшеви-цькими кругами в часі асе відходу Па-нелки на збори членів Української На-рлади до Відня“. Факти, відомих нам, від-носно не відповідають твердженням М. Лозинського. Панелька мав у Парижі з вер-си 1919 р. певну позитивну діло: де-які військові угоди з Деінекою під кон-дикцією військової співробітництва. Ім-якщо війська панелки була дістала відомо-допомогу Антанті і в шому напрямі можна було тоді добитися дещо „успі-ху“.

*) Лип. „Ліло“ ч. 61, 62, 63.
**) Відомо 1922. Ст. 214—219; також
приведені назви статей М. Л. в „Діахні“
Українського Нац. Коміт.

Але не поділяючи й не поважаючи прагнень українців в Паньків, але розуміючи, що політична місія Паньків — підняти мирну конференцію не має нічого спільного з Моркотуном. Висновок: з боку Українського Нац. Коміт. сподіватися Бутура, Макашова, а особливо останнього російського посольства Баніка, особливої уваги Савченка, який має першодатні зв'язки у Парижі. Коли ж до комітету Моркотуна був розглянутий, тоді він, українці України, скориставшись декларцією 2 травня Анатолія Левицького і звернувшись до п. Паньків, запропонували всім членам делегації приєднатися до його комітету. Предложенню цьому в рішуче — лише Паньків — спротивилися з мотивами не засідання політичних, а в практичному і з особистих. Тільки на довшій опорт згодився, а щоб засновати не якусь Національну Раду, а скромний ініціативний Комітет, тай щоб у його склад вступили не делегати, а хіба подвійної її члени. Все це під категоричною умовою, що ініціатор несебас для справ в найкоротші часи призначити українських діячів відомі українських партій, а відомі в українській інтелігенції. Коли це не станеться, Комітет мав остатися неконституційним та вилізати з себе незалежні складом чи іншим, а не дійшов організації. Таких умов було кілька на початку 1919 р. незалежно від мого участі. Згодом Галицькі зберігалися від тих нападів взагалі, а членством, не хотючи даліше піддаватися фізичній, як всі формально з Комітету виступили.

Перший склад моркотунівського комітету був такий: гетьманське Вишнєвський, Микола Могиланський (був українського походження, сам козацький у ч. Драгоманова та Вовка, — неясність до Перлюри завела його у моркотунівський комітет), молодий хлопець Цитович (Дейківський і племінник відомого чорносотенного українського в Київі професора Цитовича) та гетьманський «фаховець» капітан Максимов. Найсерйознішою людиною в комітеті був Могиланський, що як член кадетської партії, швидко дістав до комітету субсидію у Малахоль. Пам'ять в разі необхідності Моркотуну нахилив і інших «статистів» на роль членів комітету. Оскільки Могиланський, колишній «народовоць» у участі до альянсу Quai d'Orsay (Франція, міністерство закордонних справ) Моркотуна, представляв його директорові російського відділу п. Грегорові, як «людина непереможної на Україні, яку ми визнаємо». Оттак було почалася робота Моркотуна, коли крах Дейківки зразу зупинив «успіш» Моркотуна — але не на довго.

Ілько Борщан.

*) Лист в «Українським Прапорі» від 11. квітня 1920 р. цитує по Лозинському опр. с. 205.

У. С. Р. Р.

Відкриття нагил українських революціонерів.

Комісія для вивчення старого Києва при Всеукраїнській Академії Наук відкрила на стародавньому кладовищі могилу українських революціонерів 70-тих років братів Івченків, які в свою час працювали в революційних гуртках Одеси, Харкова та Києва. Один з них Іван Івченко був українським терористичного апарату на харківського губернатора, — як Кропоткін та прийняв низьку участь у звільненні з харківської тюрми революц. Медведєва. В лютому 1870 р. гурток революціонерів з Івченками на чолі окружали жандармерія. Вони відстрілювалися і в боротьбі були смертельно ранені. За кілька днів вони померли в тюрмі від ран. Їх похоронено на цьому кладовищі.

(Правда 27. III.)

Пан Польовийський домашній грош за земельний нагил.

Польовийський поміщик із Вишнєвського, Едвард Польовийський поїхав браїлівської мотолі, що в часі революції вік до Польовийського із Закопаного листа до голови козацького виконавчого комітету в Бразилії дуже цікавого змісту. Покинувшись на якийсь випадок, що нібито мав місце у Валуші, де селяне приймали в Київський аж у Варшаву та заплатили поміщику гроші за всю землю і будинки, а той арештував нотаріальним актом усіх претензій до маєтку, пан Едвард Польовийський просить голову Виконкому, щоб відкинув на селян в нагилі заплати йому за майно суми 220 тисяч п'ятьсот карбованців. Польовийський виходить зі селянства, що землю йому забрали безправно. Селяне, що обраються ту землю, відповіли йому, що апропієтася за місто і за багато хліба. А плата за нього, що замість бути вже законним у свою маєтку, він же ще в польському Законодавстві. Оригінальний лист і відповідь селян містять російська «Правда» в 26. III. 1925. Сам факт дуже характерний для типу польського поміщика в Великій Україні. Він мусить бути або похитно дуже примітно розуміється або прямо безглуздий.

Харківські адвокати і пос. Ланцюжний.

В зв'язку з можливістю нової розправи проти посла Ланцюжного рішення президії харківської адвокатської колегії поробити через польський урядом 4-сторонній для

НА СВЯТА напелюхи, черевини білля, іпопів. плащі і шапки, шкряпані куртки міночі і мундирні

поручає

American House

Львів, вул. Коперника ч. 5.

ОСТАННІ ВІСТІ.

Бріан аніма утворити уряд. — Пенселе творити уряд.

Бріан аніма місії утворення уряду з причини відмовного становища соціалістів в справі поперту його. Пенселе пізно вночі покликали до президента Думерга до Елісейської палати. През. Думерг після короткої конференції поручив Пенселе місії утворення уряду. Пенселе прийняв пропозицію і заявив, що порозуміється з своїми політичними товаришами, а потім дасть президентові відповідь.

Льорд Бальфур вертає.

Райтер повідомляє з Байриту, що Бальфур відіхав із Олександрії без пригиду і є в дорозі до Бріндісі. В заворушеннях у Дамаску ранено 12 поліцейських. Один маніфестант і один візник убиті.

Творення бельг. уряду.

Ген. рада бельгійської соціалістичної партії уповажнила Вандервальда утворити уряд.

Збільшення болг. армії.

Конференція амбасадорів згодилася на піднесення стану болгарської армії на 3000 жовнівів більше, під умовою, що ті три тисячі жовнівів звільняться з рядів із кінцем травня. Болгарський уряд заявив, що з кінцем травня небезпека на Балкані ослабне.

Чехія й Ватикан.

Д-р Бенеш в інтерв'ю з предс. «Шікаго Трібун» говорив про взаємини Чехословаччини до Ватикану.

допущення до оборони Ланцюжного делегата харківської адвокатської колегії. Оборонцями на випадок згоди Польовийський би адвокат Сік (комуніст), Рувалін і проф. Куліков (безпартійні). (Правда в 26. III. 1925).

Велика електрична в Харківщині.

Президія харківського губерніяльного виконкому рішення реалізувати проект побудування сильної електричної станції, яка обслуговувала б всю околицю в промісті 300 верст. Разіарком асигнував на ту ціль 4 мільйона карбованців. Станцію побудують або в Чугуєві або в с. Петропільському або в містечку Мичманську. Всі місцевості положені недалеко Харкова. (Правда в 26. III. 1925).

Воєнний комунізм в українському селі ще не проминув.

На засіданні селянської комісії при центральному комітеті КП(б)У секретар партії Кіменко сказав, «Хоча нова економічна політика реорганізує в життя вже на противі кількох літ, то по українських селах всеж таки залишилися значні пережитки воєнного комунізму». Постанови ЦК КП(б)У і ЦК РКП про політику на селі з окрема про відношення до середняків, зродили серед неземожників і серед частини сільських комуністів думку про те, немож би то патія зває власної позиції на селі тоді, коли вони направили скріплюються».

(Правда 27. III.)

Бірма.

Лист, 14. квітня 1925.

Гроші.

А. м. дол. 5189, — 5189, канад. дол. 5154, — 5154, чеськ. кор. 0151, — 0151, дол. 0024, — 0024, франк. франк 0274, — 0274, швейц. фр. 100 — 102, австр. фр. 2480 — 2470.

Золото. 20 кор. 2170 — 2180, 20 франк. 2960 — 1980, 20 марк. 2480 — 2500; 10 руб. 2680 — 2700.

Срібло. Австр. кор. 0441, — 0445, 5 австр. кор. 226 — 228, фільорен 120 — 122, рубль 185 — 198, рубль дрібним сріблом 082 — 085.

Збіжжя.

Пшениця від 38 до 48, жито від 31 до 35, ячмінь від 31 до 33, ячмінь від 26 до 27, овес від 31 до 33.

Прийде мабуть до розділу церкви від держави, так як то є в Бразилії, але папизми з Ватиканом будуть даліше відпущувати. Справу йменування єпископів на Словаччині подогодиться компромісово.

Хліборобський страйк.

На Поморі, в Великопольщі й Конгресії відбулися 13. IV. зїзди філваркових делегатів. Ухвалили продовжувати хліборобський страйк. У візлах узяли участь і соймові послы.

Справа злуки Австрії з Німеччиною.

Штрєвман у «Н. фр. Пр.» заявив, що Німеччина в справі злуки Австрії не може ніщо такого заявити, що скріпляло би постанови дерсайського договору. Це торкається умов, які домагаються, що-би Німеччина виразно заявила, що зрікається на все прилучення Австрії до Німеччини. Штрєвман протестує рішуче, щоб від Німеччини домагається шобас то нових заяв. Штрєвман виступає проти жалання, щоб Німеччина санкціонувала свої східні границі. Німеччина ніколи не зробить цього.

Німеччина й Чехословаччина.

Дейлі Тел. повідомляє, що Німеччина шоби здобути попертя Чехословаччини для своїх гарантійних планів, предкладає Чехословаччині економічні концесії: вільну смугу в пристанях Гамбурга і Штетіна та вільний транзит на Одрі й Ельбі.

Відгуки дня.

Лікарська тарифа.

Від часу, як Польща переімнила марки на золоті, лікарі змінили тарифу гонорарів. Оспирдіючись на калькуляції по крамничнях, установили, що один мільон марок рівняється двом золотим.

Разунок був зовсім справедливий і підпорядка дійсності, але не відповідав, хочим, ім перерахували пенсню відповідно до державної вартості, себто: для мільйона марок на один золотий.

Ясно, що з цього не могло вийти нічого путнього.

Лікарі ждали і ждали на хворих, а хворі ждали і ждали на чудесне уздоровлення, бо лікарі не мали за що наймати. Обидві сторони були недоволені, а разлі за те похоронні підприємства, бо пацієнти мерли з неможливості, а лікарі зі злості.

Уряд побачив, який, що не готить державі ще більшою катастрофою, ніж еміграція Жидів до Палестини і постановив унормувати лікарські гонорарі.

Перша зробила це Варшава, а за нею пішов Львів, який ніколи не хоче остати позаду, якщо діло не йде про бруд, порох чи національні меншости.

Нова лікарська тарифа подобалася всім. Кожний, хто є, хто був, або хто думає бути хворим, спійнявся до лікаря, або просив лікаря до себе. Почався подиву тілий рух навіть у... Касах хорих. Навіть українським письменникам видалося імовіром піти раз у житті до лікаря.

Лікарі працювали від ран до ночі, а від ночі до ран. Навіть наймолодші а їх мали стільки пацієнтів, що не могли собі дати ради.

Один з них оповідав мені недавно про таку свою істину:

«Мене покликали до якоїсь молоді панночки. Адреса: Лікарська 167. Ізду... Пінтора години ходу і я на місці. Крім темну браму, через два коші зі сміттям на третій поверх. В хаті панночки все спить. Давно... ступаю... тиша... Нарешті хтось збудився... Вихлиється кватирка і до краю схлищуваний жіночий голос питає — хто там?»

— То я... лікар Н.

— Лікар? До кого?

— До панночки! Посиділа по мені...

— Ага, та це ще знала! Тепер вже не...

Треба, Але... про мене... прошу!

Входжу. Панночка вже збудилася.

— Я вас просила пане докторе, бо мене...

щось нота хотіла. Але Богу дякувати вже все добре. Зрештою... Панночка мені ще... направила зменшувати мірку.

— Правда, що цього не бракує, доларів з чарівним усміхом.

— Нічого, тільки... нагнітом масте на мізничній мислі.

— Це ніяких містик. Не можу звеста цього факту. Але що зробити. — Може! Ой напружені лікарки, що стоять під мікроном. Я купив їх минулого місяця в Шварца. Дала я 40 золотих, а так мене тис...

— Вибачте пані — перебиваю, але в спішусь дозволити.

— Який ви негречний, не можете навіть поблагодіти. Але з вас розумно, мусить йти... В такій свої шпирі дантуні і перепрошую, що надамо тавдиз вас. Ви волюблю піти до якоїсь фактично торі.

Востанулася чарівно і подала ручку на прощання.

Я вийшов... Ніколи було згадувати про гонорар.

Може та стара Яніна, що впускала мене...

Але жона замкнула тімис з гукон двері за мною і я опинився в темній коридорі.

На сході всього для рани відомості троті, але не дуже боліло. На долівку подзвонили на сторожі. Не минуло й ста години, як він зник з товариства пса. Обидва жони мали: «Яко мене досить роботи. Сторож мусів і чинити поспованій замок і дістати «дирне», а пс мусів розпадатися мені штани і здерти сирну нозі.

Обидва вивчалися знаменито зі своїм ром і в нарешті буз на вулиці.

Ось має доказ — азіатичний доктор, як виглядає лікарська практика в практиці. Це називається: нова лікарська тарифа!

Зовсім справедливо! — заявляв я. Перше він довів шкіру, а тепер дарує на м. Нахай буде — викрикує лікар, але ми нікому не дарували штани!

Laetitia 'Naka

Марія Анна Новаківська.

Марія Анна Новаківська померла 12. квітня ц. р. в 36 році життя. Похорон відбудеться в середу 15. ц. м. о год. 4. попол. з каплиці Боміва на Личаківський цвинтар.

Уродилася десь далеко під Краковом в гуральській польській сім'ї — судьба зробила її жінкою українського артиста-малювача з Великої України, Олексі Новаківського. Як біблійна Рут пішла за мужем і уявила піла в його життєві інтереси. Його батьківщина стала її батьківщиною, його ідеали — її ідеалами. Скромна селянка, тою інтуїцією, яка питома тільки високоінтелігентним або дуже добрим жінкам, відчувала мистецтво чоловіка і його талант, ароматизувала їх і віддалася їм, служити. Для себе потребувала дуже мало — майже нічого. В простій одежі селянки, з неперочним лицем Малюнки мріяла про славу мужа. Кожний його твір переживала нарівні з артистом, дорожила кожним образом не як своєю власністю, яку можна кинути на торг, переімнити на зв'язку монету — а як добром українського народу, всеукраїнської майбутньої мистецької галерії. І нерас сама терпіла голлод, відмовляла собі найкращий шового, шоби тільки для мужа закупити фарб, полотна — шоби на продати цього або другого образу, з яким зжилися обоє.

Була найліпшою жінкою, такою — якої саме потребує артист. Шадла йому до амові усіх життєвих турбот, перебираючи їх на себе, терпеливо зносила усі його недомогання, піддержувала у дні аневирі своєю глибокою в нього вірою. Була найкращою матір'ю — усю свою любов, усі надії влила на асноволосі головки двох своїх синків.

Була доброю Українкою — хоч чужинка родом, вела свій дім і виховувала дітей в ширі українському дусі, спочувуючи усім нацим змаганням. І ще перед смертю, коли вже її дух покидав кволе тіло і блував десь в майбутньому, немов у вілі бачила очима душі побілу

Отже кілька слів доброї згадки і глибокого жалю кидаємо на могилу Покоїної, яку оплакує тяжко прибитий муж і два хлопчики-недолітки: три- і п'ятилітній. Українське громадянство, в першу чергу наше жіноцтво не сміє позабутися сирітоті, яка увійшла між нас, щоб стати вповні нашою. Н. М.

ОВИНКИ.

— Конфіскація. Повторює число „Піра“ конфіскація прокатор за наголовок і підзаголовок другої статті про жиролюбство знову міністра війни Скорського у Парижі. Наслідком тої конфіскації могло вийти непорозуміння: поміж першою і другою статтями поставило неясне біле місце, так, що читачі на перший погляд могли думати, що це конфісковано кілька рядків з тої самої, першої статті і швидко зальше читачі, бачили, що мова йде на цілком іншій темі. До речі кажучи, і титул і підtitул статті були цілком ділові й відносились виключно до тексту статті.

— Бальфур і Арабі. Подорож фактичного творця жидівської держави, Бальфура, по Палестині й Сирії зовсім не подала на триоцидальний похід. Коли так, що ніхто про це не знає — ще пізніше, але коли тільки скидав своє „Incoherence“ — сплелась у його бік град каїнів. До телеграми доноситься, що в Дамаску знову відбувся з нагоди приїзду туди Бальфура бурливий вуличний демонстрації. Товпа Арабів кавалась силою влетіти до готелю, у якому зупинився Бальфур, на чому — річ ясна — потовпил в першу чергу вікна готелю. Поміж завізаним військом та демонстрантами прийшло до кровних сутичок, яких наслідком буде перенесення місцевих шпиталів. На приєднанню до війська вискокого Комісаря ген. Сарайля зовсім Бальфур, якого близько-східна жидофобська політика не мала переконуючого лагідного впливу на автохтонних Арабів, зчурнув тайком у невідомий напрямки.

— Римо-нат. великодні свята пройшли цього року при прегарній весняній погоді, яка мавбути хотіла ще дуже задекорувати собі з осінніх настроїв, виснажених „санітарною державною фізикацією“ громадян. Незабаром цього року польські свята збратилися з жидівськими, а вислід був такий, що ще вікторок зранку аж по саме полудне цілий Львів був без хліба, бо святкували так довго пекарі і святкували магістрат, який арештував, і без свят не займається такими „дрібницями“: кожного радного статті на те, щоб зачасу вилетіти до домашніх козачків.

— Темпераментні прихильники спорту. Що й дивуватися патріотичним Арабам, які з переселення на великодержавну британську політику вийти при кожній відомій нагоді протегують Англією патерістичних Жидів стороники жидівської футбольної дружини „Погоно“ мають теж гарний темперамент, який крім їм дуже аскрово виявляти свою нехоту до конкурентів чужоплеменних спортових туртів. Позавчора поїхала до Львова жидівська футбольна дружина „Львів“ з Віди. Легко покірилися їм „match“ з „Літним“ „Погоно“, коли патріотична діяльність публіки влетіла на грифель і годинному запалі була б на добре потурбувала втомлених гоюю відносних балерин Жидів, колиб поміж публікою не була сиділа-сиділа їх співизнавши. Таким образом третя частина публіки, яка оголошала „нейтральність“, мала додаткове друге видивлення.

— Втеча Махна. По відомостях із Лавиці проживаючий там під доглядом махна Махно втік до СРСР. До Лавиці втегли були Полки Махна після відомого процесу проти нього у Варшаві, де його суд виводився.

— Відкриття египтологів. Недавно відкрив один з великих египтологів професор Нью-Йоркського університету паніус зперед п'ятими тисячами літ, на якому була поміщена розвідка про те, як старіє може стати двайдистичним мовою. Египтологів не вдалося ще відкрити цілого явища. Та з відкритого вже стало відомо, що Египтянам було відомо дещо з теорії відомолюбства Штата-Воронюва. Другий египтолог Бестед працював кілька літ над відкриттями іншого папируса, на якому, як виявилось по відкриттю, була поміщена наукова розвідка про нервову систему людини і про мішок. Стрі Египтян перед 1600 літами були докладно ознайомлені з функціями нерва і навіть знали всі нерви осередки в мішку.

— Убивство на Снопівській вулиці. Минулої невідомої, переслідуючи від Снопівської, стріну інкассат мільської Газині К. Мельничко святою компанією, котру похоронили. Тимчасом серед стрічних повстала суверена, жовтою якої йде Мельничко. Сервант жовтого війська Ст. Врубаль м'я того, ні з якого боку Мельничко тупі вожем і збоїв його на місці. По забитті залилася вдова з невідомо дитиною. Врубаль арештовано.

— Богородчанський Інокентій і збір ки Національного Музею (вул. Мозаїчно-

го ч. 42) відкриті шовки 10—4 год. за ретивом і зов. Повеснення для більших густих. Наукова робота для праці над рукописними актами і старозруками доступна за попередній оголошенням в У-паві. 1—1

Посмертні згадки.

Дня 19. берення п. р. айшов передатком в могилу Степан Лішотя, родом з Пасивоза, беззачого поніту, управитель школи в Смерині, горлицького поніту, оспротивний дружини і двоє маленьких діточок. В. И. П.

ОПОВІСТКИ.

З Борислава. У Велику Пятницю відсвяткує хор бориславського бояна в міській патохіальній церкві псалми Боятинського. 1—1

Український Театр під дир. І. Ногутиня.

Хоростівська сіль. Нар. Дому: Ночі 19. IV. ВОСКРЕСЕННЯ. Початок 20. IV. ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ЛУНАЕМ.

Вікторок 21. IV. ПРО ЩО ТИРСА ШЕЛЕСТИЛА.

Серед 22. IV. ЧЕСНА ЗУЗАННА. Четвер 23. IV. ТРИКА ПІЛТАВ. Субота 25. IV. МІРА ЕФРОС. Неділя 26. IV. ДВА ЗЛОДИ.

Сухостай: Початок 20. IV. НЕУДАЛИЙ РОМАН. Вікторок 21. IV. о год. 3. повол. ЗАПОРЖСКИЙ СКАРБ. 1—3

По надзвичайно вказу жертв з'ясувати на „Рідку Шкелу“ прислали кошту до Круж. УПТ, в Любогобій слідуючі села в золотих п: Болехівці 1200, Бориславі 3950, Губчів 8100, Д-бівці 3000, Лижівці 2200, Михайлівці 1700, Мозаїчці 17900, Сирині 500, Солеї 4000, Угичівці 5500, Ясениці сімні 3570, разом 51950 зол. 1801 1—1

Управа „Українського Т-ва допомоги емігрантам з України“ листом ним склала свою найсереднішу потягу всім особам, що взяли ласкаву участь в Шевченківському Концерті 2. квітня 1923 р., а саме: Г. Борисоглібський, О. Бобикевич, І. М. Ворочом, д-ру Д. Донцову, проф. І. Могилеву, банкрустам: Д. Степанову, К. Місевичу і Д. Гонті, директорові Д. Когуту і всім п. п. Хоністам, а також п. п. М. Донцові, Терещаківському, Р. Лисовському і П. Ковжуну. Так само Управа сердечно дякує всім громадянам, що своєю присутністю матеріально підтримали наше Товариство. — Чистий прибуток з концерту 41953 зол. — Го-ота Т-ва проф. Іван Огієнко, секретар Р. Христюк. 1—1

Дрібні оголошення.

РЗВАРСЬКИХ челядників приймає Дин-тро Сташисин, різбяр, залізняк ст. 1, пошта Книже біля Золоччя. 1801 1/2

АНТІН ГУЗО з Товмача, подай свою адресу. Новийці 3, Ринок 10, П. п. Адміністрація „Ціла“. 1—1

ІВАН ГРАБЧАК с. Василья 1893 р. зі Ска-ли №36. унеажуюче свою затрачену айськову книжку. 1788 3—3

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

Лікарсько-дентист. заведення д-ра Шимона Раппапорта і Якова Насса

Львів, вул. Сикстуська 17/11.

Пломбування й випилення зубів без болю. Штучні зуби в качуку і золоті на американську систему. Пацієнти з провинії полагоджуються в найкоротшому часі, ПП. урядовцям та студентам значна знижка. 1722 5—10

Музичні Інструменти

Грамфони і плити поручає найдешевше фірма ГЕХТ

Грамфони найліпші з тубами ал. 55— без туб 45— Плити з акашом найновіших знажок Сирена по 250 Плити найновіших заг. знажок по 350 Скрипки швейц., смик і футерал ауделюв, плані гарнітур 16— Мандоліна 8—

Повірі! на фірму і ч. дому Юлій Гехт і Ска

ул. Городецька 59 а, 1806 таном 4. Телефону 33—31. 1—2

На 4 місяці РАТИ!

Костюми англійські зол.	40'—
мелтонівні	60'—
чисто вовняні	75'—
габардинові	120'—
камфарнові	160'—
Плаци англійські	30'—
мелтонівні	45'—
габардинові	120'—

поручає по цінах точно готівкових знакий з дешевости

МАГАЗИН ЖІНОЧОЇ КОНФЕКЦІЇ

КОКУРЕНЦІЯ

Львів, Городецька 52.

Для купуючих, що понижуються на 1806 це оголошення 5%, опушту. 1—1

БАНГАН чорний 148 шир. для Вирпо-добних Отців, першорядний бельський матеріал лише зол. 12 метер. Заміснені замовлення за підплатою. Фабричний склад сука С. Львів, Казимирська 5. 1709 5—5

Ширіть наш часопис!

Цукорня „ПЧІЛКА“

Львів, Ринок 27

приймає замовлення й поручає на свята

ТОРТИ, БАБИ, ПЛЯЦИ, СУХАРКИ І ЧАЄВНИКИ

1798

2—3

НА РАТИ! МАГАЗИН ОБУВИ НА РАТИ!

А. Шайта і Д. Цізера

Львів, вул. Рейтана 4.

поручає свій великий склад обуви мужської і жіночої. — Великий вибір! — Простий ціни! — На рати! — Замовлення з провинії полагоджуються відсрочкою 1791 поштою. 2—2

Двох інвалідів УГА., які займаються продажем дезовоналі, просить Всес. оо. парохія, які улажкують місці у своїх парохіях, ласкаво повідомити їх на адресу Л. Яна у Замітві, п. Підліска мал., бо-дай для тихіх наперед про речі, які в цей спосіб помісти своїм людям і чесний спосіб заробити собі на прожиток. 1—2

ПОЩИКОВАНА БЛЯХА

Марка охоронна

ДО КРИТТЯ ДАХІВ

PRIMA

ЗІ ЗНА

є найлучшого сорта і най-триваліша.

POLCYNK

КОМ

Ждайте осоди цієї бляхи.

Замовлення при „ВІДБУДОВА“, Львів Заведення для циннування бляхи вул. Словацького 14. Удільне також коротко-термінового кредиту за відповідними „POLCYNK“, Спка з об. пор. 1830 вкськими. 1—2 КРАКІВ XXII, вул. Роміновича 14.

3 приводу страшної стагнації уладжую

ЗАГАЛЬНУ ПРОДАЖ

ВЗУТТЯ

1802 1—5

о 40% понище фабричних ціні

Серія I. пара зл. 23. — Пантофельні локс, чорні, бронзові і локерові у всіх величинах. Черевки мужські і жіночі бронзові і чорні ориг. „Goodyearwell“ по 23 зол.

Серія II. пара зл. 18. — Черевки ориг. „Goodyearwell“ бронзові, чорні і локерові по зол. 18.

Серія III. пара зл. 12. — Пантофельні спідерові „Chevrevich“ по зол. 12.

Мунські сорочки, відкриті верифіковані від зол. 5. С. ФЕДЕР, Львів, Сикстуська 7.

Повірі! У власних інтересах треба уважати на фірму С. ФЕДЕР і ч. дому Сикстуська 7.

Паси трансмісійні, шкіряні, шкіра римарська, та-піцерська, Антильони (для конфекції), Лякер і chevreaux, а також всякі роди заграничних шкір

найдешевше лише у фірми

САЛЬОМОН ВІНТЕР

Львів, вул. Жовківська ч. 5.

1804

Телефон 722—1187.

1—1

„Домашня Кухня“

підручник, як варити й печи. — Зладила ЛЕОНТИНА ЛУЧАКІВСЬКА.

Необхідний підручник для наших господарів — 475 приписів! — Ціна прамі-ника 2 зол. 50 сот. З поштовою пересилкою 3 зол. 10 сот.

— Вислає за готівку: Адміністрація „Ціла“ Львів, Ринок ч. 10.

НА 6 МІС. РАТИ

і по найдешевших цінах

Продаємо дешевше о

40%

НА 6 МІС. РАТИ

і по найдешевших цінах

як де небудь

Всілякі одяги мужські і діточі з першорядних матеріалів, бельських, також жіночі плащі, віденські і паризькі моделі, а також всілякі текстильні товари найліпшої якості. На замовлення виготовляємо всілякі одяги з першорядних заграничних матеріалів, які виключаються дуже сондію і точно. Усіля дуже корисні.

Просимо о ласнаві відвідини наших магазинів без примусу купля.

ШАЙНЕР І ПОМЕРАНЦ

У ЛЬВОВІ

1803 1—1

вул. Городецька 57.